

Скарбничка

- БДЖОЛА** 3
ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4
ЧУДОВИЩЕ ЦАРСТВА РАСТИНИЙ 5
ЖЕОДА 8
ВЕСЕЛИЙ ENGLISH 9
ДЖМІЛЬ ІЗ ЛАМПОЧКИ 10

ЦУЦЕНЯ

– Татусю, подивися, що ми знайшли в садку!

Леслі й Розі привели тата з кабінету на кухню, де стрибало й гралося симпатичне цуценя.

– Дозволь нам залишити песика в себе, – почав благати Леслі. – Він нічий, йому потрібен дім.

– Але я купив уже двох цуциків, – сказав тато, – і не можу дозволити залишити ще одного.

– Так, але цей зовсім крихітний, – благала Розі, – я впевнена: він їсть дуже мало.

– А може, він чийсь, – не вгавав тато, який аж ніяк не хотів залишати цуценя.

– Ні, ми всіх запитали, ніхто не знає, звідки цуценя.

– Гаразд, нехай залишається тут на тиждень, – погодився тато.

Яке щастя! Вони можуть залишити його в себе! Раптом цуценя перекинуло глек із молоком, який Розі залишила на підлозі поряд із блюдцем. За мить молоко потекло по підлозі, а цуцик почав хлебтати його так швидко, наскільки дозволяв його маленький язичок.

– От малий бешкетник! – вигукнув Леслі. – Утім, я впевнений, що ти більше так не робиш.

– Ми повинні дати йому гарне ім'я, – нагадала Розі. – Назвімо його Тінкер.

Так цуцик став Тінкером.

Минув час. Діти звикли до свого улюбленця. Тінкер швидко ріс, незабаром він

став майже членом сім'ї, але тато, здавалося, досі був незадоволений тим, що в їхній оселі бродячий пес.

Якось уночі, коли всі заснули, Тінкеру, який ночував у майстерні, здалося, що в домі щось трапилося. З кухні долинав якийсь дивний задушливий запах. Пес вирішив, що щось трапилося й потрібно покликати господаря. «Гав! Гав! Гав!» Жодної відповіді. Тінкер знову загавкав: «Гав! Гав! Гав!» Містер Норман прокинувся: «Цей пес гавкає... Чого це йому спало на думку будити нас посеред ночі? Краще б я не дозволяв його залишати тут!» «Гав! Гав! Гав!» Містер Норман підвівся з ліжка. «Хм... Що це за запах? Пахне палаючим деревом!»

За мить, спустившись на перший поверх, він побачив, що кухня огорнута полум'ям і густим димом. Підбігши до водопровідного крана, чоловік почав лити на вогонь воду відро за відром. За деякий час пожежу загасили, тато встиг якраз вчасно.

Зранку Тінкеру дали такий сніданок, який він і уявити не міг у своїх собачих мріях. Леслі та Розі не могли натішитися. Тато визнав: «Якби не Тінкер, то ми могли б залишитися без будинку або й загинути». Відтоді він часто повторював, що Тінкер – найкращий пес, якого він будь-коли бачив.

Артур Максвелл

ВЕСНЯНИЙ НАСТРІЙ

Прийшла весна дзвінкоголоса,
Втекли сніги, мороз утік.
І ліс ожив, з'явилась квітка,
Синичка пісню завела.

А сонечко згори ласкаво
На них свій промінь посилає:
«Ростіть, співайте веселенько,
Даруйте настрій всім гарненький!»

Анастасія Левченко

ОСТЕРІГАЙСЯ НЕПРАВДИ

2

6

ЗІЗНАВАЙТЕСЯ У СВОЇХ ПРОВІНАХ

УДИВИТЕЛЬНЫЙ ПОДАРОК

11

ОСТЕРІГАЙСЯ НЕПРАВДИ

У Юрка був найкращий друг – Валера. У школі й удома вони завжди були разом. Валера був короткозорим і носив окуляри, а в Юрка зір був чудовим, однак він мріяв про окуляри.

– Навіщо тобі окуляри? – не розумів Валера. – Знаєш, як із ними незручно? І розбити можна, і загубити.

– Зате гарно! Як професор – поважний, солідний. Інколи Юрко, не кліпаючи, спеціально довго дивився на яскраву лампочку. Він думав, що його зір погіршиться, але лише сльози текли. Якось хлопчик поцікавився:

– Мамо, а чому не всі люди носять окуляри?

– Тому що не всі погано бачать, – відповіла мама, не надавши особливого значення запитанню сина.

– Купи мені такі окуляри, як у Валери! – раптом попросив Юрко.

– Навіщо? Ти ж і так добре бачиш. Якщо надягнеш окуляри, то зір швидко зіпсується.

– Ну то й що? Мені хочеться носити окуляри...

– Синку, шкодити своєму здоров'ю – гріх. Бог дав тобі гарний зір, радий і дякуй Йому за це.

Однак Юрко не хотів радити. Пояснення мами його не задовольнило, і він засмутився.

Одного разу Юрко прийшов зі школи й сказав:

– Мамо, тебе вчителька викликає.

– Ти, мабуть, щось накоїв? – строго промовила мати. – Я ж минулого тижня була в неї!

– Ні, нічого не накоїв.

– А оцінки в тебе які? Ану неси щоденник!

Юрко подав щоденник і опустив голову.

– Що це? – насупила брови мама. – Ти вже кілька днів не заповнюєш щоденника! З математики – двійка!

– Я погано бачу. А що пише вчитель на дошці – узагалі не бачу... – пробурмотів Юрко.

– А чому ти раніше про це не сказав? – схвилювано промовила мама.

– Думав, що мине.

– Давно вже так? Очі болять?

– Ні, – похитав головою Юрко.

– Гаразд, прийде тато – поговоримо.

Щойно батько прийшов з роботи, мама переповіла йому розмову із сином.

– У Юрка погіршився зір, можливо, потрібно відвідати лікаря? Якись краплі випише або окуляри...

– Може, і треба. А втім, я спочатку поговорю з ним сам.

Після вечері тато покликав Юрка до вітальні.

– Як у тебе справи, синку? – запитав він. – Очі болять?

– Ні, просто погано бачу.

– Подай-но мені якусь книгу.

Юрко дістав із ранця підручник з математики.

– Бачиш ці літери? – показав тато, спостерігаючи за сином.

Юрко примружив очі й підніс книгу ближче до обличчя.

– Ось так бачу, а так – ні, – він простягнув руку з книгою вперед.

Тато вийшов і швидко повернувся з окулярами.

– Спробуй-но, можливо, буде краще!

Юрко трохи знітився, але окуляри надягнув. Потім подивився в книгу й вигукнув:

– О! Як гарно видно! Чудово! Таке враження, що окулярів і немає!

– Синку, навіщо ж ти мене обманюєш? – раптом із сумом запитав батько.

Від неочікуваного запитання Юрко здригнувся й почервонів як рак.

– Ти ж знаєш, що будь-яка неправда – то гріх, – строго сказав тато. – А в Слові Божому сказано, що заплата за гріх – смерть. Невже ти хочеш загинути? Я дав тобі окуляри зі звичайним склом, вони ані зменшують літери, ані збільшують...

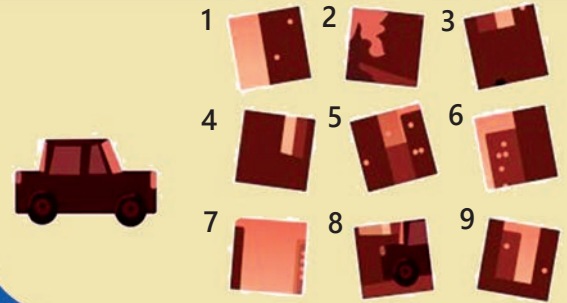
– Доведеться покарати тебе, – із сумом промовив він. – Ти вчинив дуже негарно. Поміркуй над своїм учинком. Я хочу, щоб ти зрозумів, що засмутив цим не лише нас, а й Бога.

– Пробач мені, тату! – щиро промовив син до батька. – Я більше ніколи не обманюватиму!

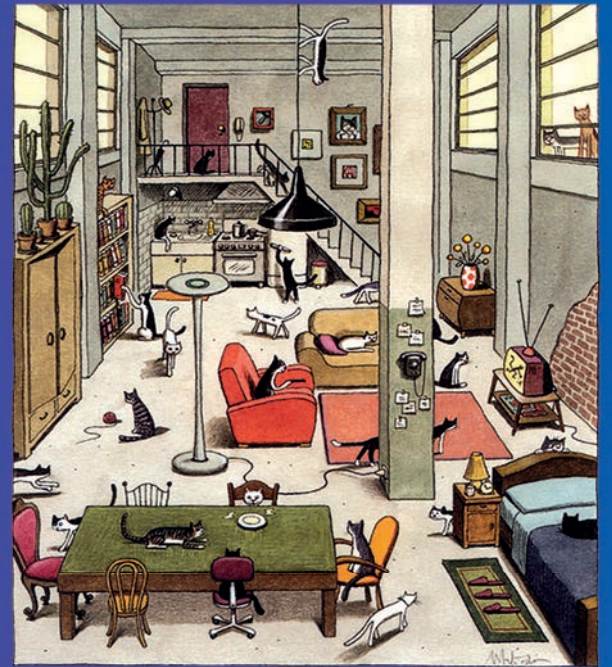
І слова свого Юрко таки дотримав.

З'ясує, якого фрагмента бракує малюнку.

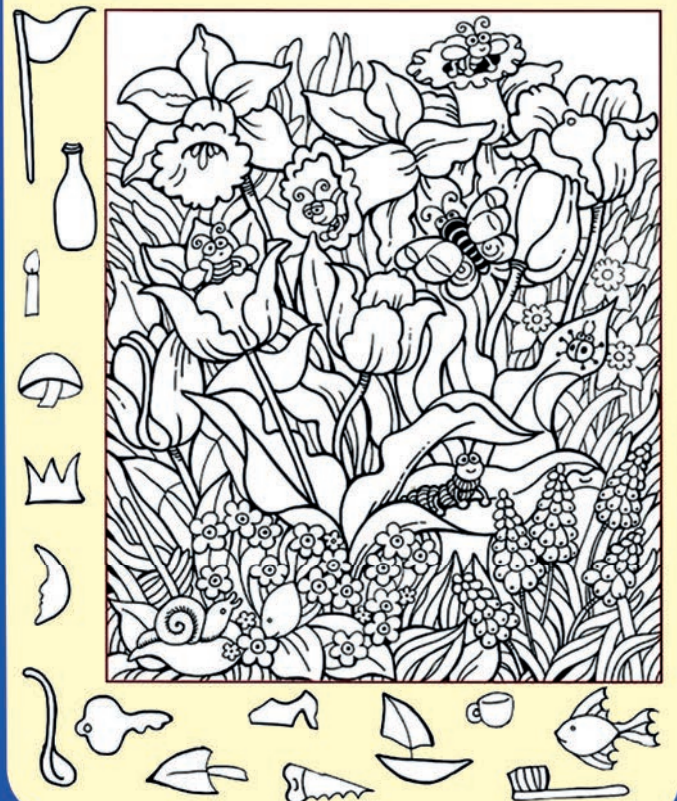
Скільки котів на малюнку?

Які тварини заховалися у словах? Перестав букви, утвори й запиши нові слова – назви тварин.

СЕЛО	БАНКА
ЛІСОК	ТІК
РУЧКА	ШКАЛА
КАНОНАДА	

Знайди на малюнку всі приховані предмети й розфарбуй його.

ГОРДЫЙ КЕДР

В одном саду рос кедр. С каждым годом он мужал и становился все выше и краше. Его пышная крона царственно возвышалась над остальными деревьями и отбрасывала на них густую тень. Но чем больше он разрастался и тянулся вверх, тем сильнее в нем росло высокомерие.

С презрением поглядывая на всех свысока, однажды он повелительно крикнул:

– Уберите прочь этот жалкий орешник!

И дерево было срублено под корень.

– Освободите меня от соседства несносной смоковницы! Она докучает мне своим глупым видом, – приказал в другой раз капризный кедр, и смоковницу постигла та же участь.

Довольный собой, горделиво покачивая ветвями, спесивый красавец никак не унимался:

– Очистите вокруг меня место от старых груш и яблонь! И деревья использовали в качестве дров.

Так неугомонный кедр повелел истребить одно за другим все деревья, став полновластным хозяином в саду, от большой красоты которого остались одни пни.

Но однажды разразился сильный ураган. Зазнавший кедр изо всех сил противился ему, крепко держась за землю мощными корнями. А ветер, не встретив на своем пути других деревьев, беспрепятственно набрасывался на одиноко стоящего красавца, нещадно ломая, круша и пригибая его к низу. Наконец истерзанный кедр не выдержал яростных ударов, треснул и повалился наземь.

ЗНАЙДИ ПРАВИЛЬНУ ВІДПОВІДЬ.

$$\text{Птичка} \times \text{Птичка} + 1 = 17$$

$$\text{Пчела} \times \text{Птичка} \times \text{Пчела} = 36$$

$$\text{Пчела} \times \text{Птичка} \times \text{Вовк} = 72$$

$$\text{Вовк} - \text{Птичка} \times \text{Пчела} = ?$$

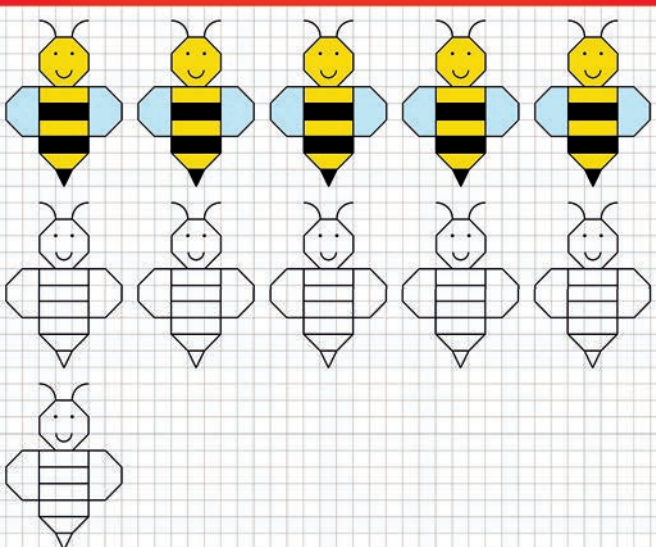
ПІДБЕРИ ДЖМЕЛИКУ ВІДПОВІДНУ ТІНЬ.

РЕБУСЫ

ВІДТВОРИ МАЛЮНОК ЗА ЗРАЗКОМ.

БДЖОЛА

Інна Сосняк

Тебе коли-небудь кусала бджола? Це дуже боляче. Крім того, місце укусу набрякає й довго болить.

Родіон дуже боявся бджіл. Якось хлопчик грався на вулиці з друзями. День був теплий, і хлопці ласували запашними солодкими грушами. Аж раптом:

– Ой, як боляче! – закричав Родіон, схопившись за обличчя. У долоні була велика волохата комаха.

– Це бджола тебе вжала! Біжи додому й покажи мамі. Напевно, залишилося жало, яке потрібно видати. Мене теж бджола кусала. Необхідно прикласти щось холодне, – вигукнув один із хлопців на ім'я Едик.

Удома мама ретельно оглянула місце укусу, але жала не було видно. Вона приклала шматочок льоду з морозилки, і Родіону стало трохи легше. І хоч досі було дуже боляче, але на подвір'ї чекали друзі, тож хлопчик побіг до них. За кілька хвилин Родіон відчув, як усе тіло почало свербіти.

– Щось із тобою не так: у тебе обличчя змінилося, а очей майже не видно, – тихо сказав Едик, злякано вдвигнувшись в обличчя товариша.

Родіон мерщій побіг додому. Щойно мама побачила свого синочка, одразу все зрозуміла й негайно викликала «швидку допомогу».

– Помолімося, – запропонувала мама сину. Вони схирилися на коліна, і мама промовила: – Дорогий Боже! Дякуємо за те, що Ти піклуєшся про нас. Просимо Тебе: почуй нас зараз і врятуй нашого синочка. Поблагослови лікарів, які надаватимуть йому допомогу, і простеж, щоб вони зробили все вчасно та правильно. Амінь!

– Амінь, – сказав Родіон слабким голосом, адже йому вже було важко дихати.

Саме тієї хвилини пролунав дзвінок у двері.

– Дякую, що ви так швидко приїхали. Нам терміново потрібна допомога, – сказала схвильована мама.

– Дякуйте Богу, – привітно відповіла лікарка, – ми якраз були в сусідньому під'їзді.

Родіону запропонували лягти на диван, і лікарка зробила йому кілька уколів.

– Це набряк Квінке, – пояснила вона, – дуже небезпечна реакція організму на укуси бджоли та іншої комахи. Допомогу потрібно надати надзвичайно швидко. Дорога кожна хвилина. Зараз хлопчику стане краще: набряк почне зменшуватися, а тіло перестане свербіти. Однак удома ми залишити його не можемо. Потрібно продовжити лікування в медичному закладі, стежачи за станом його здоров'я. Вам доведеться ночувати в лікарні.

Мама швидко зібрала необхідні речі, і вони з Родіоном поїхали до дитячої лікарні, де продовжили курс лікування. До вечора Родіон почувався так, ніби з ним нічого не сталося. Біль ущух, навіть не було помітно, куди саме вкусила бджола. Мама заспокоїлася й задрімала.

– Мамо, ти спиш? – прошепотів Родіон.

– Ні, синочку. А що? – тихо запитала вона.

– Мене сьогодні Господь урятував. Я відчув, що Він мене дуже любить. Я Його теж люблю. Дуже-дуже.

ПУНКТУАЛЬНЫЕ ПЧЕЛЫ

В течение нескольких дней в одно и то же время один ученый выставлял на улице на несколько минут чашу с подсахаренной водой, приманивая пчел. Как только они прилетали на угощение, он отмечал их краской, чтобы наблюдать за ними в следующий раз. Каждый день пчелы прилетали именно в то время, когда сладкая вода появлялась на улице. В другое время дня их не было.

Однажды ученый не выставил сладкую воду, но тем не менее пчелы прилетели в то время, когда ученый выносил угощение. На следующий день ученый опять не поставил чашу со сладкой водой, и опять пчелы прилетели точно по расписанию. Так продолжалось на протяжении недели – сладкой воды не было, а пчелы продолжали прилетать в установленное время.

Что же заставляло пчел проявлять такое постоянство? Оказалось, что это не зрение, не обоняние, не свет, не атмосферное давление, не чувство голода, не

преломление солнечных лучей.

Как выяснилось, у пчел есть внутренние биохимические часы. Специальное вещество, которое вырабатывается в щитовидной железе пчел, ускоряет определенный химический процесс в ее организме, а другое вещество – хинин – замедляет его. Когда пчелам вводили вещество, вырабатываемое щитовидной железой, они прилетали за сладкой водой слишком рано. Когда им давали дозу хинина, они прилетали слишком поздно. Но когда эти два химических вещества действуют взаимосвязанно и в определенных пропорциях, у пчел появляется чувство времени.

Если не вмешиваться в биохимические часы пчел, то они точно знают, когда им прилетать к цветам, которые распускаются и закрываются, каждый в свое определенное время. Они настолько пунктуальны, что по ним можно проверять часы. Какие удивительные Божьи создания!

Джеймс и Присцилла Такер

ПУТЕШЕСТВИЕ
В МИР КНИГ

1 ЗАДАНИЕ

Было время, когда на Земле книг не было. Для того, чтобы запомнить важную информацию, люди делали зарубки на деревьях, на стенах пещер, завязывали узелки на веревке. И хотя письменности не было, люди умели рисовать. В своих рисунках они отражали главные события своей жизни.

Найди среди книг простой карандаш.

2 ЗАДАНИЕ

Вскоре люди научились использовать глину. Наносить надписи на сырую глину было очень удобно, затем эти таблички обжигали в печи, и они становились легкими и прочными. Глиняные книги могли состоять из сотен табличек. Хранили их в деревянном ящике.

На нижней полке стоят такие же книги, как и на верхней полке. Но внизу одной книги не хватает. Какой?

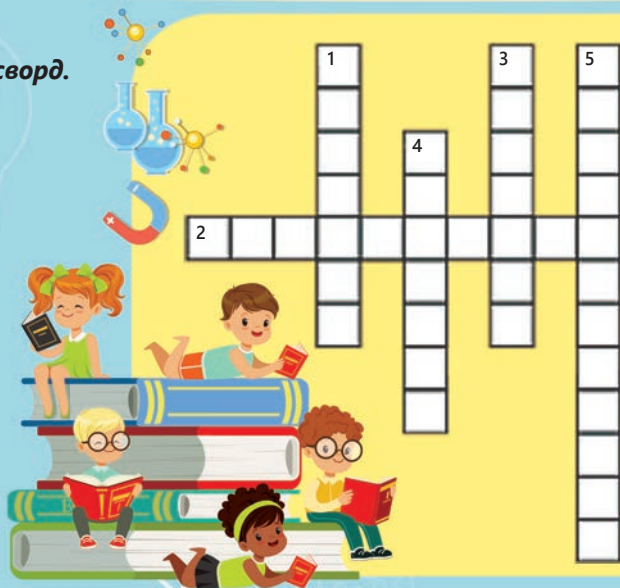

3 ЗАДАНИЕ

Реши кроссворд.

ВОПРОСЫ:

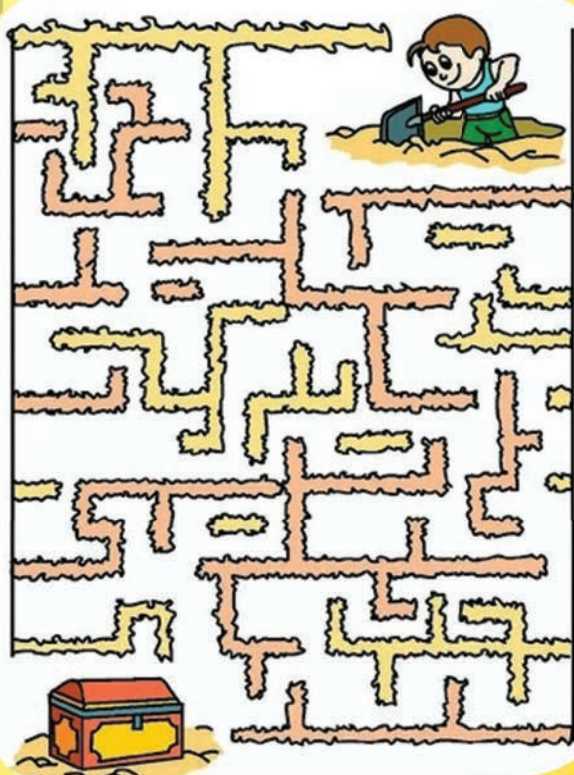
- 1 Книга, содержащая сведения в алфавитном порядке.
- 2 Книга, в которой даны сведения на определенную тему.
- 3 Книга, по которой учатся.
- 4 Книга, в которой собрано несколько произведений.
- 5 Книга, в которой даны точные сведения на различные темы.

В Древнем Египте, Риме и Греции книги научились изготавливать из папируса. Для этого стебли тростника разрезали на полосы, вымачивали в воде, а затем склеивали между собой. На папирусе писали деревянной палочкой или кисточкой, а краску изготавливали из угля, смешанного со смолой. Затем папирус наматывали на деревянные или костяные стержни. Получался свиток.

4 ЗАДАНИЕ

Но со временем папирус начинал крошиться или портился от влажности. И тогда люди изобрели новый материал для письма — пергамент, который изготавливали из кожи животных. Но такой способ изготовления книг был очень дорогим, поэтому бедные люди писали на бересте (специально обработанной коре березы).

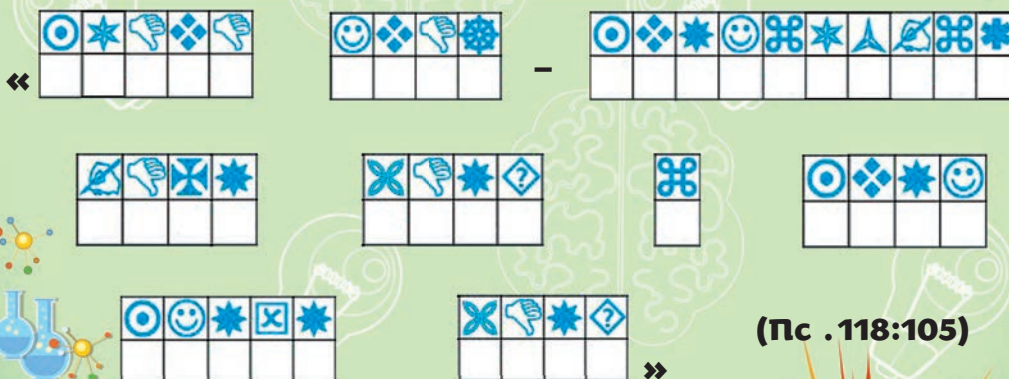

Преодолей лабиринт, чтобы найти сундук и прочесть послание.

5 ЗАДАНИЕ

И лишь в X веке появилась бумага. Первый лист бумаги был изготовлен в Китае. Бумага оказалась удобным материалом для письма, а ее изготовление было гораздо проще и дешевле других методов. Современную бумагу изготавливают из древесины. И чтобы дерево превратилось в белоснежный лист, необходимо потрудиться: лесорубы рубят деревья, сплавщики сплавляют их по воде, затем бревна отправляют на деревообрабатывающий комбинат, где древесину очищают, распиливают, размягчают и даже варят. Полученную волокнистую массу перемешивают с мелом и отправляют в специальную машину, из которой появляется готовая бумага. Вот такой длинный и непростой путь у книги!

Расшифруй найденное послание, и ты узнаешь, какая книга является самой ценной!

(Пс . 118:105)

А Б В Г Д Е Е Ж З И Й К Л М Н О П Р
С Т У Ф Х Ц Ч Ш Щ Ъ Ы Ь Э Ю

Давайте мы с вами отправимся в поход по дождевому лесу Индонезии! Мы пойдем по следам Томаса Стамфорда Раффлза и Джозефа Арнольда, которые первыми исследовали растительность этой страны в 1818 году. Путешествуя по лесу, они почувствовали запах протухшего мяса, но при этом не обнаружили ни одного мертвого животного.

Рaffлeзия – нeобычнoe растeниe. Этo пaрaзит, пpoизрaстaющий нa растeнии из сeмeйствa винoгpaдoвыx. Пoскoлькy рaffлeзия

Нечто подобное происходит тогда, когда мы позволяем греху или неправильным поступкам присутствовать в нашей жизни. Они могут казаться маленькими и спрятанными так глубоко, что их никто не видит. Но в конце концов они выдадут себя.

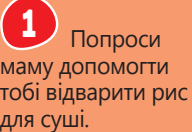
В Евангелии от Луки сказано:
«Добрый человек из доброго сокровища сердца своего выносит доброе, а злой человек из злого сокровища сердца своего выносит зло». Позволь Богу освободить тебя от бремени греха и наполнить твое сердце добром.

Хелен Робинсон

ЗАПАШНА РАФФЛЕЗІЯ

Тобі знадобляться:

- дошка, ніж, бамбуковий килимок;
- рис для суші;
- водорості норі;
- довгий огірок;
- солодкий червоний перець;
- соєвий соус.

2

2 Відріж краї
огірка, розріж його
горизонтально навпіл.

3

3 Розріж кожну половинку на 3 однакові трикутні шматки. Для приготування однієї квітки знадобиться один такий шматок огірка.

4

4 Перець почи-
й теж наріж довгими
тонкими смужками.

6

6 На зелену частину огірка мокримися руками виклади 3 столові ложки рису.

5

5 Половину листка норі виклади на бамбуковий килимок блискучою стороною донизу. На водорості виклади огірок.

8

8 За допомогою килим-ка загорни норі, формуючи рол. Добре притисни.

9

9 Змоченим гострим ножем відріж краї ролу, а потім розріж рол на 6 шматочків.

7

7 На рис виклади смужки перцю.

10

16 Виклади роли зрізом догори у вигляді квітки. Споживати із соєвим соусом.

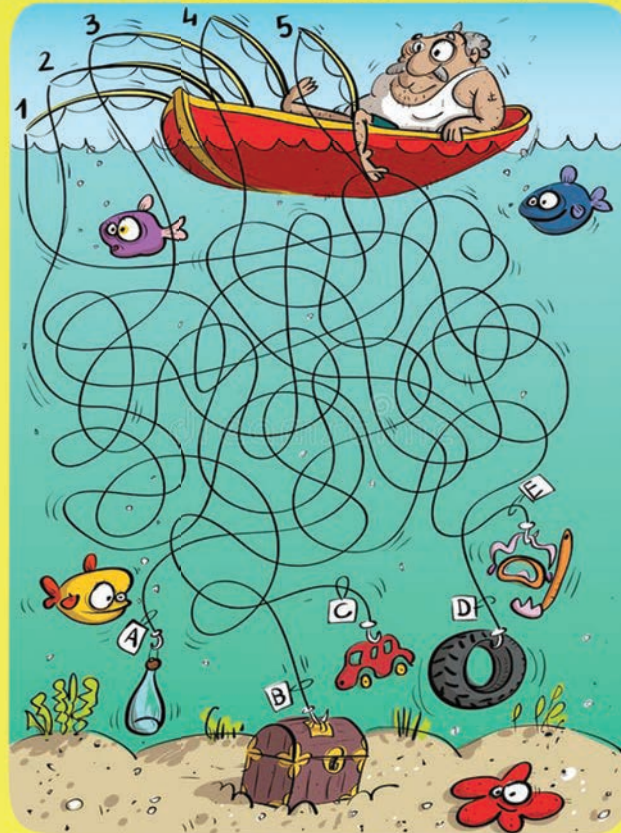
Смачного!

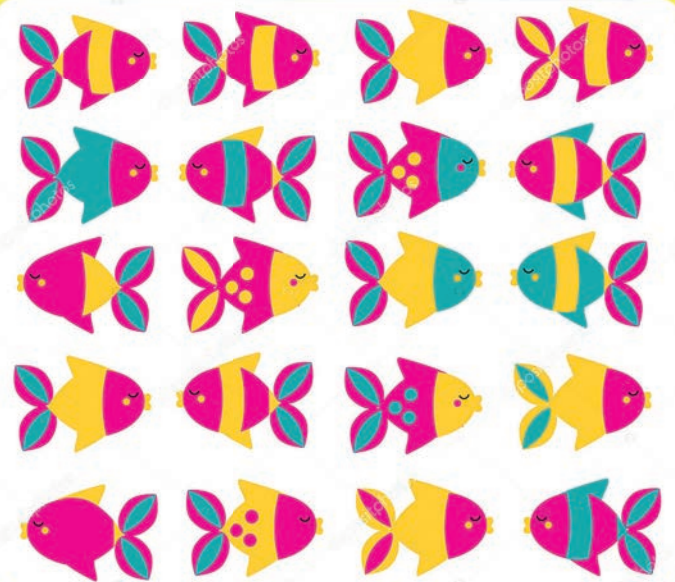
ЗНАЙДИ 6 АНГЛІЙСЬКИХ СЛІВ І ОБВЕДИ ЇХ.

**ДОПОМОЖИ РИБАЛЦІ ВИТЯГНУТИ
СКРИНЬОУ ЗІ СКАРБОМ.**

ЗНАЙДИ ДВІ ОДНАКОВІ РИБИНИ.

НАЙДИ НАЗВАНИЯ 8 НАСЕКОМЫХ.

КАК ВАЗА? ПОЯВИЛАСЬ

Первые вазы появились в Древней Греции и являли собой сосуд с изящной формой, оснащенный украшениями из красок или лепки. Как правило, вазы делали из глины, а с развитием цивилизации их стали изготавливать из стекла, металла, фарфора и камня. Изначально вазы использовали для хранения напитков и пищи. Вазы с узким горлышком и вытянутым корпусом называли амфорами.

Позже греки стали использовать вазы не для бытовых целей, а для украшения своих домов. Так появилась профессия художника, задачей которого было расписать или налепить на вазу оригинальные украшения, что делало ее уникальной.

Вазы обжигали в глиняных печах, после остывания они были готовы к использованию.

В период развития Древнего Рима вазы стали полноценным

товаром, который можно было обменять на продовольствие, рабов или шкуры животных. Уже тогда античные вазы считали антикварными и оценивали очень высоко. Один богатый римский землевладелец купил античную вазу с уникальными узорами у другого купца за целый корабль, груженный солью,

которая тогда была едва ли не основной товарной мерой!

В период Средневековья вазы украшали дома благородной знати и служили полноценным предметом интерьера. В этот же период в Европе стали массово появляться китайские расписные вазы как экзотический товар из восточных земель.

В эпоху Возрождения вазы стали универсальными – теперь они могли служить и для украшения помещения, и для сохранения продуктов, например, винограда.

С началом революций в европейских странах керамические вазы практически не встречались в широких кругах. Чаще всего старинными вазами интересовались лишь частные коллекционеры или богатые предприниматели.

Достаточно суровый XX век также не способствовал развитию эстетики в интерьере жилища, особенно у бедной прослойки населения. Вазы, как и прежде, интересовались лишь

богатые коллекционеры, государственные деятели и предприниматели.

Во второй половине прошлого столетия вазы стали появляться и в домах рабочих семей. Конечно же, это были не античные и древнеримские экземпляры, но на то время это были вещи весьма достойные и могли служить хорошим подарком, впрочем, как и сейчас.

КАКОЙ КУСОЧЕК ОТКОЛОСЯ ОТ ВАЗЫ?

НАЙДИ НЕДОСТАЮЩИЕ РУЧКИ ДЛЯ КУВШИНА И АМФОРЫ.

ЗІЗНАВАЙТЕСЯ У СВОЇХ ПРОВІНАХ

Лариса Кобзева

В одній сім'ї було три сестри: Кіра, Оля та Ліля. Ліля була наймолодшою й найбільш неслухняною. Щодня дівчинці вдавалося зробити щось погане: то вона посвариться зі своїми сестрами, то забуде виконати домашнє завдання, то візьме щось без дозволу, то розкидає й забуде прибрати за собою іграшки... І, на жаль, дівчинка ніколи не зізнавалася у своїх витівках і завжди намагалася перекласти вину на інших.

Одного разу, коли мама пішла на роботу, а Кіра та Оля – до школи, Ліля залишилася вдома сама. Дівчинка вирішила пограти з м'ячем. Коли Ліля вкотре підкинула м'яч, він відлетів убік і впав просто на стіл, зачепивши кришталеву вазу. Ваза впала додолу й розбилася.

«Що ж тепер буде? – злякалася Ліля. – Що я скажу мамі? Адже це була її улюблена ваза!» Дівчинка ще трохи поміркувала й вирішила не розповідати мамі про те, що трапилося: «Ніхто не бачив, що я розбила вазу, і якщо прибрати всі уламки, то мама ніколи нічого не дізнається». Ліля збрала уламки вази й викинула їх у відро для сміття.

Увечері, коли всі діти зібралися вдома, мама покликala їх на кухню. Прийшовши туди, дівчатка побачили маму, що сиділа за столом, а перед нею – відро для сміття з уламками розбитої вази. Від несподіванки Кіра та Оля презирнулися. А Ліля, побачивши уламки вази, почервоніла й завергла від страху в очікуванні покарання.

– Дівчатка, я хочу з вами поговорити, – строго дивлячись на дітей, промовила мама. – Сьогодні, поки мене не було, хтось із вас розбив вазу. Нехай той, хто це зробив, не боїться й чесно зізнається мені в цьому, і тоді я не покараю винного.

– Мамо, я не розбивала вазу, – чесно сказала Кіра.

– Мамусю, я теж не розбивала цю вазу, – слідом за сестрою повторила Оля.

– І я теж... Я теж не розбивала її, – обманула Ліля.

– Ну що ж, оскільки винний не може чесно зізнатися, я змушена покарати всіх трьох, – рішуче промовила

мама. – Дівчатка, відтепер я забороняю вам дивитися телевизор і гуляти доти, доки одна з вас не зізнається в скоєному.

Почувши про покарання, Кіра почала голосно схилювати, а за нею розплакалася й Оля. «Мамусю, не карай нас, будь ласка, ми ж ні в чому не винні», – зі слезами на очах благали маму старші сестри. Лілі стало їх дуже шкода й нестерпно соромно за те, що через неї вони незаслужено постраждали. Не в змозі більше мовчати, вона кинулася до мамі із зізнанням. «Мамо, не карай Кіру та Олю... Це не вони... Це... це я розбила твою улюблену вазу. Пробач мені, будь ласка», – сказала Ліля й теж заплакала.

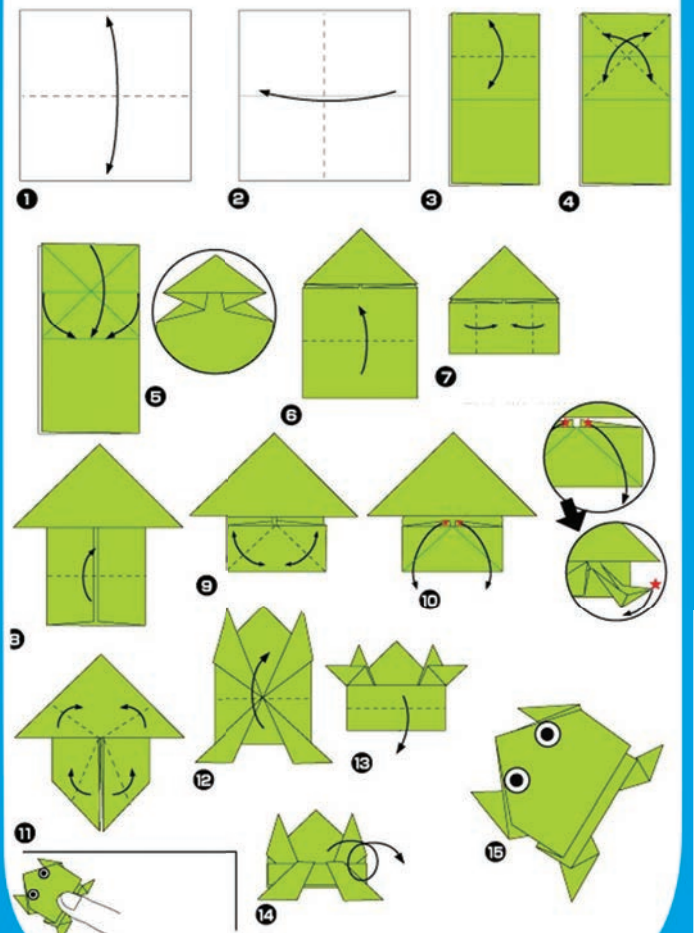
Мама обійняла Лілю й лагідно промовила: «Донечко, я дуже рада, що ти все-таки знайшла в собі сили чесно зізнатися в скоєному». Повернувшись до інших доньок, вона додала: «Дівчатка, оскільки з'ясувалося, що ви не винні, я вас не каратиму. Крім того, за те, що Ліля зізналася, я їй пробачаю й карати цього разу теж не буду».

Дівчатка зраділи й дружно обійняли маму. «Дітки, – продовжила вона, – я хочу, щоб ви знали: якщо ви вчинили щось недобре, то повинні самі в цьому чесно зізнатися. Не чекайте, доки інші дізнаються про те, що ви накоїли. Наш Господь навчає нас у Своему Слові, щоб ми зізнавалися одне перед одним у своїх провинках. Якщо ви не зізнаєтеся, то через вас може постраждати невинна людина... І запам'ятайте, діти: ви можете приховати свої вчинки від людей, але від Бога вам приховати нічого не вдасться. Він бачить вас завжди й усюди і знає всі ваші діла – як добрі, так і злі. Якщо Ісус бачить, що ви вчинили зле й не зізналися в цьому, то Він дуже засмучується.

– Ой, матусю, ми не хочемо засмучувати нашого Господа, – дружно вигукнули дівчатка. – Ми намагатимемося завжди зізнаватися у своїх провинках.

– Молодці! Я рада, що ви засвоїли цей урок, – похвалила дітей мама.

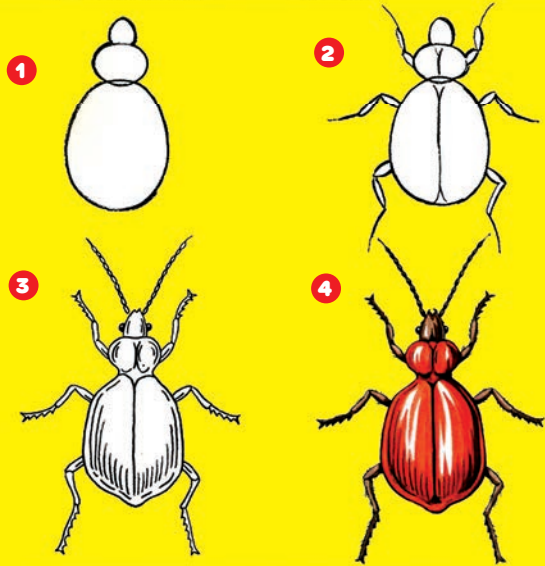
ОРИГАМИ

ПОМОГИ ЕЛИСЕЮ ВСТРЕТИТЬСЯ
СО ВДОВОЙ И ЕЕ СЫНОМ.

РОЗФАРБУЙ ГЛЕЧИКИ
ВІДПОВІДНО ДО ЇХНІХ СИЛУЕТІВ.

УЧИМСЯ
РИСОВАТИ ЖУКА.

ПОДОЛАЙ
ЛАБІРИНТ.

НЕПРЕКРАЩАЮЩИЙСЯ
ПОТОК МАСЛА

Просила ли ваша семья когда-либо что-то у соседей? Немного муки или инструменты? Однажды бедная вдова попросила нечто необычное.

К пророку Елисею пришла женщина со слезами на глазах.

— Мой муж был хорошим человеком, он любил Господа, — сказала она, — но он умер, и я не могу возратить его долги. Человек, которому мой муж должен деньги, сегодня приходил в мой дом. Если я не заплачу ему, он говорит, что сделает моих сыновей своими рабами!

— Чем я могу помочь тебе? — мягко спросил он. — Скажи мне, что есть у тебя в доме?

— Ничего! — ответила вдова. — У меня ничего нет, только немного масла.

Елисей, обдумав проблему женщины, сказал:

— Иди ко всем своим друзьям и соседям, одолжи у них столько пустых сосудов, сколько сможешь. Затем пойдешь домой и закрой дверь. Наливай масло из своего сосуда в одолженные пустые сосуды.

Вдова одолжила у соседей пустые кувшины. Женщина и ее сыновья заполнили свой дом пустыми сосудами. Затем женщина закрыла дверь. Она начала наливать масло из своего кувшина в кувшин, который одолжила. Оно лилось до тех пор, пока первый кувшин не был наполнен. Женщина лила и лила, и масло не заканчивалось. Она наполнила второй кувшин, третий, четвертый. Вскоре женщина потеряла счет. Она просто про-

должала лить до тех пор, пока все сосуды были наполнены.

— Принесите мне еще кувшин! — радостно сказала она.

— Мама, больше нет пустых кувшинов, — сказала мальчишка. — Ты наполнила все.

Глаза женщины сияли. Она вышла из дома и побежала, чтобы найти Елисея.

— Я сделала так, как ты сказал! — сказала она, тяжело дыша. — Я собрала так много кувшинов, как только смогла, и теперь они все наполнены маслом! И в моем кувшине все еще есть масло!

— Теперь иди и продай масло, — сказал он. — Верни долг мужа. И еще у тебя останутся деньги для тебя и твоих сыновей, — улыбнувшись, ответил Елисей (4 Царств 4:1-7).

Вдова прославила и поблагодарила Господа за чудо, когда масло не кончалось. Она поблагодарила Бога за заботу о ней, а также за Елисея и за соседей. В тот день вдова и ее сыновья узнали, что они могут доверять Богу в заботе о них.

Мы можем доверять Господу в том, что Он пошлет людей, которые позаботятся о нас. Бог желает, чтобы и мы были равнодушны и оказывали помощь людям. Как сегодня ты можешь помочь другим?

А. Морозов

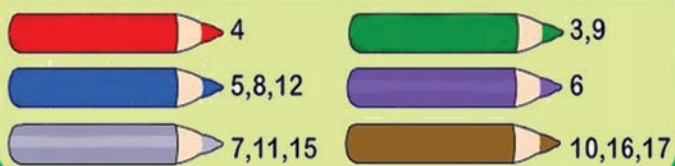
Упіймав якось Павлик на ставку жука, не простого — водяного. Спинка в нього темно-зелена, очі, як чорні намистинки, а надкрилля світлою смужечкою обведені. Утім, що це за жук і чим його годувати, хлопчик не знав. Зробив Павлусь для жука акваріум: насипав на дно великої банки піску, укинув стебельце водяного хвоща, налив води. Потім поставив банку з жуком на підвіконня, узяв велосипед і вийшов на вулицю. Катався він довго, аж поки не почало сутеніти, а, повернувшись додому, про жука навіть не згадав.

Невідомо, чи то сестричка пожартувала, чи бабуся щось наплутала, але вранці з'ясувалося, що банка-акваріум стоїть у холодильнику. Спочатку Павлусь злякався, подумав, що жук замерз або задихнувся. Однак вода в банці замерзла лише зверху — покрилася крижаною кіркою, і жук начебто почувався непогано. Та раптом у нього на спинці з'явилася маленька бульбашка. Бульбашка ця поступово збільшувалася, росла, а потім зникла зовсім, але не лопнула. Просто жук мовби втягнув її під свої цупкі надкрилля. А через деякий час бульбашка знову з'явилася в жука за спиною. Павлик виніс банку на ганок. Крига розтанула, і ніяких бульбашок жук більше не випускав.

Уночі жук зголоднів. За цілісний день він з'їв лише один листочок водяного хвоща, а цього йому було замало. У ставку він зник ласувати риб'ячими мальками й слимаками. Видерся жук на край банки, розправив крила, загудів, задзичжав і полетів шукати більш придатне для себе житло.

Побачивши порожній акваріум, Павлик здивувався: «Куди ж зник жук?» і вирішив, що його витягла з банки ворона. Однак бульбашки, які жук випускав під кригою, дуже хлопчика зацікавили. Він навіть хотів повторити дослід у холодильнику, але скільки на ставок не ходив, такий жук йому більше не траплявся. І лише на заняттях у школі вчитель пояснив Павлику, що в банці в нього жив жук-плавунець, і бульбашки він пускав марно. Виявляється, у холодній воді розчинено значно більше повітря, ніж у теплій. Плавунець випускав крихітну бульбашку, і вона поступово роздувалася завдяки повітрю, що надходило до неї з води. Саме так дихав узимку плавунець під крижаною водою. Тим паче, що плаває він тоді мало. Здебільшого сидить, захопивши середніми лапками-якірцями стебла водоростей, і багато повітря йому не потрібно. Дивовижно, чи не так?

РОЗВ'ЯЖИ ПРИКЛАДИ Й РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК ЗА ЦИФРАМИ.

Объедини в логические пары предметы из первого и второго блоков. Расставь соответствующие цифры в кружочках.

ПОМОГИ ЛАМЕ НАЙТИ СВОЕГО ДРУГА.

ЖЕОДА

Жеода – это геологическое образование в виде замкнутой полости. Внутри этого пространства содержатся разнообразные кристаллы и минералы. Одними из самых восхитительных являются жеоды, внутри которых содержатся разновидности кварца: аметист, горный хрусталь, агат.

как раствор минеральных веществ, то есть в ней имеются поры и микротрещины, которые пропускают жидкости. В этих растворах содержится большое количество солей, из которых на стенках полости начинают оседать твердые вещества.

Наверное, тебе интересно, где можно обнаружить подобную красоту. Но, к сожалению, поиск жеод – это очень трудная работа. Даже если ты обследуешь район, в котором уже было найдено несколько жеод, твои поиски могут быть тщетными.

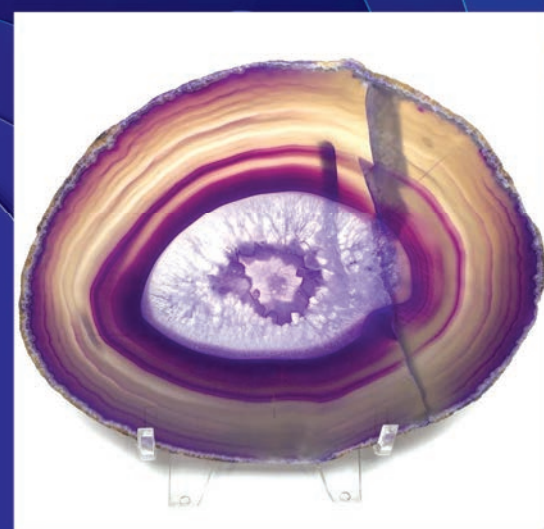
Поиском и добычей жеод, как, например, алмазов или изумрудов, не занимаются в промышленных масштабах. Красивые качественные жеоды – это удел профессионалов, которых по всему миру насчитываются единицы.

Ольга Фролова

перепелиное яйцо. Чаще всего их обнаруживают в осадочных и вулканических породах в самых разных уголках земного шара.

Как же происходит образование подобной красоты? Все начинается с формирования полости в горных породах. В магматических горных породах жеоды, как правило, образуются из газовых пузырей, которые остаются внутри остывшей магмы. Затем внутрь полости начинает прони-

ЮНИЙ ДОСЛІДНИК

ЖЕОДА: кришталеве яйце

Тобі знадобляться:

- шкарлупа курячих яєць;
- алюмокалієвий галун (продається в аптеці);
- клей ПВА;
- пензлик;
- харчовий барвник.

дослід. Почисти шкарлупу яйця від внутрішньої плівки, ретельно вимий і висуши. Нанеси пензликом клей ПВА на внутрішню поверхню шкарлупи й наспип на вологий клей галун. Залиш яйце сохнути на кілька годин. Потім розчини в половині склянки гарячої (але не кип'яченої) води близько 30 г галуну. Отримаєш насичений розчин. Усі крупинки мають розчинитися, інакше з них почнуть рости кристали просто на дні склянки. Додай у розчин харчовий барвник. Поклади шкарлупу яйця на ложку й акуратно опусти його на дно склянки. Уже наступного дня ти побачиш перші результати: яйце поступово ставатиме кришталевим.

МИЛЬНІ ХМАРИ

Тобі знадобляться:

- шматок білого мила;
- паперовий рушник;
- мікрохвильова піч.

ЗВЕРНИ УВАГУ: для досліду потрібно мило лише білого кольору. Якщо взяти мило іншого кольору, то можна зачадіти мікрохвильову піч і не отримати хмару. Найкращий варіант – дитяче мило, без зайвих запахів речовин і масел.

Дослід необхідно проводити в присутності дорослих.

дослід. Поклади в мікрохвильову піч паперовий рушник, а на нього – мило. Увімкни піч на високий потужності на хвилину-дві та спостерігай за тим, як росте хмара. На вигляд хмарка здаватиметься пінистою й вологою, та насправді це не так. Вона буде твердою, і ти зможеш узяти її до рук. Якщо впустити хмару дотолу, вона розіб'ється на друзки. Можна помістити потім мильні хмари в міксер, подрібнити їх і, додавши барвник і теплу воду, залити у формочки. Саморобне мило готове!

Веселий English

AT THE PARK У ПАРКУ

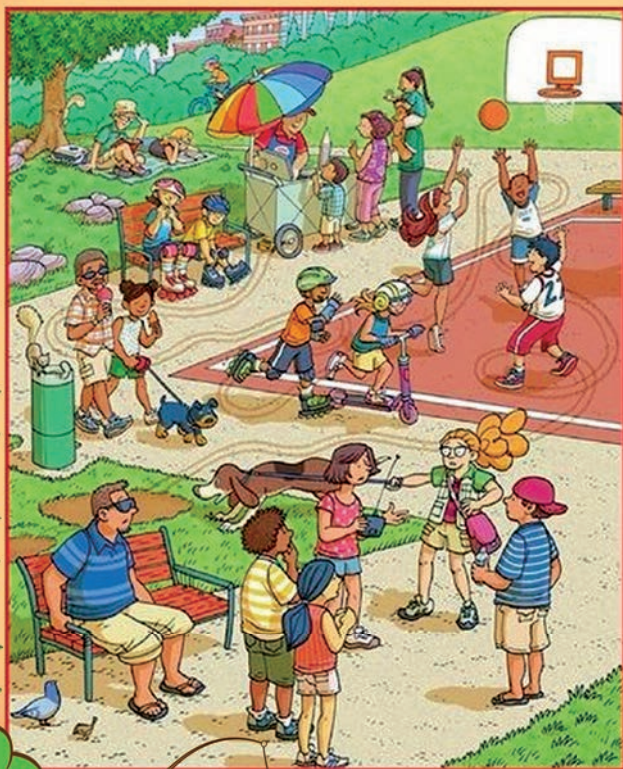
TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай і вивчи нові слова.

TASK 2

Can you see it in the picture? Write YES or NO.
Чи бачиш ти на малюнку ці предмети? Напиши «ТАК» або «НІ».

- 1) A bin
- 2) A scooter
- 3) A cat
- 4) A house
- 5) Some balloons
- 6) A pond
- 7) Some ducks
- 8) Some dogs
- 9) A bench
- 10) A surf board
- 11) A picnic basket
- 12) A skateboard
- 13) An ice cream seller
- 14) A tree
- 15) Some birds
- 16) A shop
- 17) A boat
- 18) A slide

Search the words.
Знайди необхідні слова.

TASK 3

c	h	i	l	d	r	e	n	n	w	p	w
y	q	h	z	k	h	y	x	v	h	j	c
s	p	u	b	q	l	d	d	x	f	u	j
l	b	b	i	r	d	s	v	z	d	x	l
v	v	k	i	t	e	b	c	v	u	l	j
u	s	j	b	e	n	c	h	p	c	f	b
t	w	i	t	i	c	v	z	o	k	n	b
y	i	c	l	e	w	u	q	n	s	y	i
q	n	p	w	b	k	r	c	d	m	n	k
o	g	w	h	x	b	j	q	j	c	z	e
m	s	x	y	z	p	a	r	k	w	a	k
a	x	f	q	v	v	f	s	l	i	d	e

bench
pond
ducks
birds

slide
swings
children

kite
bike
park

TASK 4

Spot the 5 differences between these two pictures. Знайди 5 відмінностей між малюнками.

TASK 5

Do the crossword.
Розв'яжи кросворд.

Ерик Б. Хеа

ЧТО ПОСЕЕШЬ, ТО И ПОЖНЕШЬ

Дейви был очень худым, к тому же сильно сутулился. У него слишком тонкие ноги, слишком длинные руки и кривая спина. Однако он был довольно силен для своего роста и веса. В школе у мальчика в первый же день появился враг – одноклассник по имени Том.

– Ага, что у нас тут? Ха-ха-ха! Да он похож на паука!

К сожалению, другие мальчишки встали на сторону Тома. Бедняга Дейви вынужден был скрываться от своих мучителей, ведь он не мог изменить свою внешность. Через некоторое время его перестали дразнить, однако в игры не принимали, и мальчик остался в одиночестве. На вторую неделю Том стал хвалиться тем, как хорошо он умеет лазить по деревьям. Хулиганы любят хвастаться.

– Пойдем, я покажу вам, – закричал он и подбежал к большому дубу.

Действительно лазил он хорошо. Как обезьянка, вскарабкался на самый верх.

– Том, тебе лучше спуститься, – сказал кто-то. – Ты можешь упасть.

– Никогда! Смотрите! – крикнул он, вылезая на одну из тонких ветвей.

– Слезай! Она ведь сломается! – закричала одноклассница.

– Не сломается, – улыбнулся Том.

Но тут ветка прогнулась под весом мальчика, и Том почувствовал, как опора уходит из-под ног.

– Помогите! Падаю! – закричал он.

Все как будто онемело, и тут вперед выскочил Дейви.

– Держись крепче! – крикнул он. – Я иду.

Сгорбленная фигура Дейви мелькнула в листве: он уверенно лез с ветки на ветку. Он тоже оказался перво-классным верхолазом! Подобравшись к ветке, на которой беспомощно качался Том, Дейви сказал:

– Не смотри вниз!

Потом он протянул руку, ухватил Тома за воротник и что было сил потянул на себя. Они осторожно спустились вниз, и вскоре не без помощи Дейва Том был уже на земле.

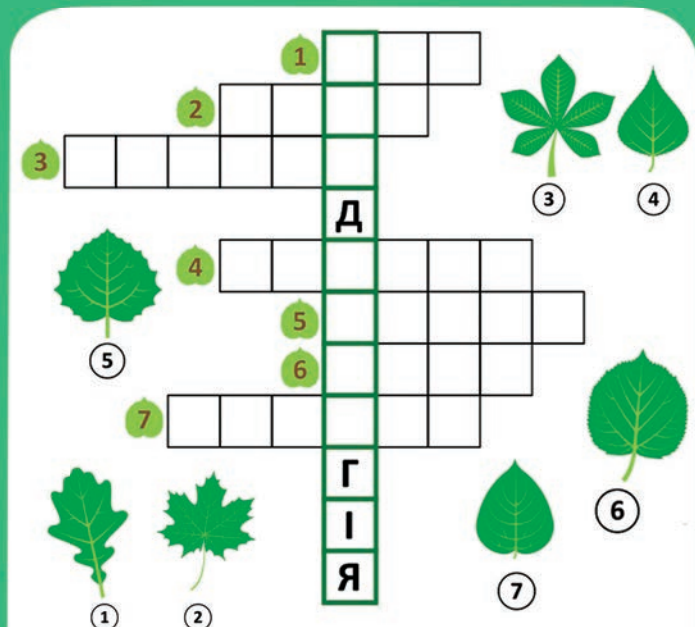
– Прости меня, я вел себя подло, – сказал Том.

Но его никто не услышал, потому что все дети шумно поздравляли Дейви. Каждый раз, когда тебе захочется кого-нибудь обидеть или оскорбить, вспомни стих из Библии: «**Как ты поступал, так поступлено будет и с тобою; воздаяние твое обратится на голову твою**» (Авд. 1:15).

ЗНАЙДИ 8 ВІДМІННОСТЕЙ.

ЗНАЙДИ ЗНАК ПИТАННЯ.

КРОСВОРД

Подивися на малюнок і впиши назви дерев у відповідні клітинки.

ДЖМІЛЬ ІЗ ЛАМПОЧКИ

Тобі знадобляться:

- неробоча лампочка;
- акрилова фарба (жовта й чорна);
- пензлик;
- ножиці;
- чорний картон;
- клей;
- іграшкові очка;
- білий синельний дріт.

- 2 Щойно фарба висохне, нанеси на металеву частину лампочки клей і приклей іграшкові очка.

- 1 Скляну частину лампочки розфарбуй жовтим кольором. Коли фарба висохне, нанеси чорний колір на її металеву частину й намалюй чорні смужки на жовтому «тілці».

- 3 Для виготовлення крил візьми 2 шматочки синельного дроту, зігни їх у формі крапельок і приклей до спини майбутнього джмеля.

- 4 Виріж із картону 2 вузькі смужки завдовжки приблизно 5 см і злегка закрути їх з одного боку. Це ріжки. Приклей їх над очима комахи. **Готово!**

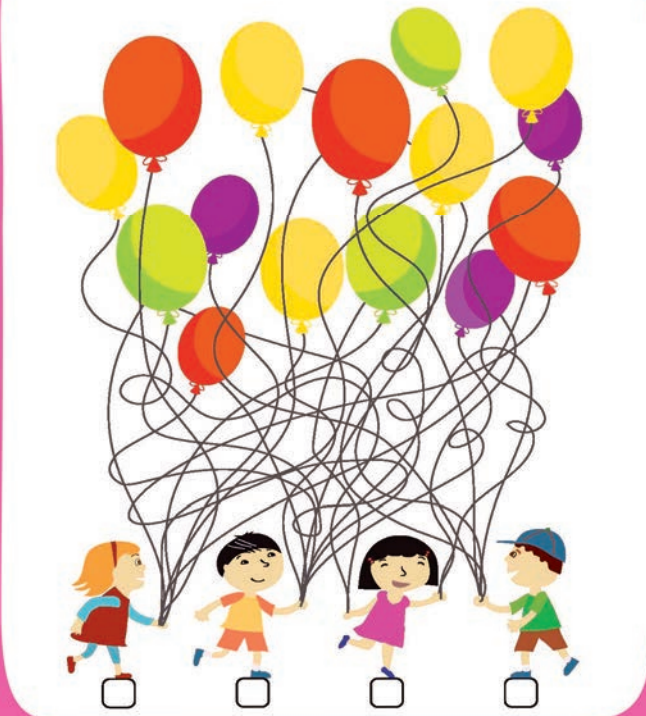

Тепер цього симпатичного джмелика можна повісити в кімнаті, поставити на полицю або подарувати комусь як сувенір.

ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

У КОГО БОЛЬШЕ ВОЗДУШНЫХ ШАРОВ?

ОБВЕДИ ПАНЦРЬ УЛИТКИ, НЕ ВЫХОДЯ ЗА ПРЕДЕЛЫ.

МАЛЕНЬКИЙ ЛІКАР

Алла Кривоносова

Нещодавно Катрусі виповнилося шість років. Вона допитлива й уважна, а ще цікавиться різноманітними ліками – ось таке корисне хобі. Дівчинка має власну маленьку аптечку, у якій зберігає всі необхідні медикаменти. Жодна подорож чи прогулянка Катрусі не обходиться без аптечки – дівчинка завжди бере її з собою. У Катрусі є старша сестричка Оля, яка навчається в п'ятому класі.

Якось класний керівник Оліного класу повідомила про те, що незабаром відбудеться похід. Лариса Степанівна наголосила, що молодші брати й сестри учнів також можуть до них приєднатися. Наступного ранку вчителька склала список запрошених малюків, а потім запитала в Олі, чи не хоче її молодша сестричка долучитися до них. Оля не дуже хотіла брати із собою Катрусю, адже з нею можуть виникнути труднощі. Проте після невеликого вагання дівчинка вирішила таки взяти молодшу сестру із собою.

Наступного дня всі школярі вчасно зібралися й вирушили до лісопарку. Іти довелося далеко, проте Катрусю раділа, оскільки любила мандрівки. Деяким учням не дуже подобалася Катрусина присутність, тому що дівчинка постійно відволікалася. То грибо-

чок їй трапляється, то співом пташки замилюється чи квіткою лісовою. Усім через неї доводилося зупинятися й чекати, щоб Катрусю не відстала й не загубилася. Незабаром Лариса Степанівна запропонувала учням відпочити та пообідати разом. Діти дружно почали діставати зі своїх рюкзаків бутерброди, домашнє печиво, коржики, напої. Усім настільки сподобався спільний обід, що учні вирішили зробити це традицією. Задикуватий Сашко теж був у такому захваті від дружньої трапези, що їв безупинно. Лише тоді, коли хтось із хлопців запропонував пограти в м'яча, Сашко зупинився.

На жаль, переїдання призвело до сумних наслідків. Хлопчику стало зле, він зблід і, ледве пересуваючи ноги, поскаржився на погане самопочуття. Ця звістка стривожила школярів і Ларису Степанівну. І тоді маленька Катрусю запропонувала нерозважливому ласуну активоване вугілля.

– Сашку, візьми, будь ласка, ось цю таблетку.
– Що це таке чорне і крихке? – з підозрою в голосі запитав хлопчик.
– Це саме те, що тобі потрібно!
– Ти впевнена, що це мені допоможе?
– Авжеж! – рішуче промови-

ла Катрусю. Сашко все-таки з'їв запропоновані пігулки. За пів години стан хлопчика поліпшився. Усі зраділи і знову вирушили в дорогу. Дівчатка побігли наввипередки, і, на жаль, не обійшлося без саден і синців. Катрусю запропонувала бактерицидний пластир. Протягом екскурсії ще кільком учням стала у пригоді Катрусина аптечка. Темноока Яся, подружка Олі, зауважила: «Катрусю, так ти ж – справжнісінький лікар, усім допомагаєш охоче і, головне, – правильно!» Обличчя дівчинки засяяло.

Ось так завдяки Катрусиній завбачливості шкільний похід відбувся без негараздів. Дорогою додому Лариса Степанівна звернулася до дівчинки:

– Дякую тобі, Катрусю. Ти щиро допомагала нам.

– Це дякувати матусі, що всього мене навчає, а ще Господу, що давав мудрість усе робити вчасно і правильно.

– Катрусю, ти наш маленький лікар, – із вдячністю промовив Сашко. – Як добре, що ти пішла з нами.

Після цих щирих слів уже ніхто не говорив, що Катрусю ще мала для шкільних походів. Дівчинка твердо вирішила, що в майбутньому вона обов'язково стане медсестрою, щоб допомагати людям.

УДИВИТЕЛЬНЫЙ ПОДАРОК

К Свете на день рождения пришло много гостей с подарками, но особенно девочка ждала, когда свой подарок вручит ей бабушка. Она обещала подарить ей на день рождения первый цветок, за которым Света будет ухаживать самостоятельно! «Внучка, я выбрала тебе растение, за которым очень легко ухаживать», – сказала бабушка после слов поздравления и протянула ей горшок с колючим зеленым кактусом.

Светлане этот подарок не пришелся по душе. «Ну что это за растение такое?! – говорила она позже маме. – Он некрасивый, на нем нет цветов. Да еще и уколется можно. Я хотела красивый цветок для своей комнаты, а не эту колючку!»

«Доченька, ну это же подарок, бабушка выбирала тебе с любовью, – покачала головой мама. – Давай ты попробуешь за ним поухаживать, и посмотрим, что из него вырастет».

Света нехотя согласилась. Она поставила кактус на стол. Ей совсем не нравился колючий кактус, но она не хотела огорчать бабушку и ответственно подошла к уходу за цветком. Светлана прочитала, сколько раз его нужно поливать, и никогда не забывала этого делать.

Прошло несколько месяцев. Однажды Света вернулась домой, где ее ждала мама. «Доченька, пойдём, я тебе что-то покажу», – сказала она. Мама со Светой вошли в комнату, девочка посмотрела на стоящий на столе кактус и широко улыбнулась. На вершине колючего растения красовался красивый цветок! Кактус, который когда-то казался ей неприглядной колючкой, разросся и расцвел.

«Я так рада, что ты не перестала ухаживать за цветком, внучка, – похвалила Свету бабушка, когда пришла к ней в гости. – Кактус, может, выглядит не так ярко, но это очень красивый цветок. Никогда не нужно судить по внешнему виду. Иногда и среди людей нам попадаются те, кто сначала не привлекает наше внимание своей внешностью, но, узнавая их получше, мы начинаем видеть и ценить их внутреннюю и внешнюю красоту». Света была очень рада, что она решила оставить себе кактус, и впредь старалась не делать поспешных выводов ни о цветах, ни о людях.

Мария Викторова

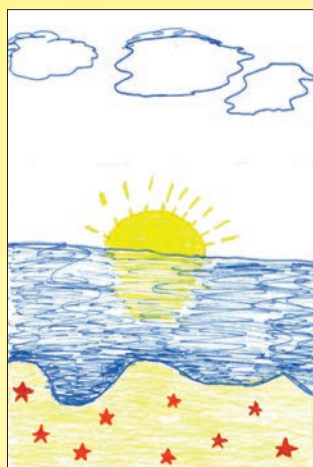

Роман Дусь

Ліза Бойко

Валентин Грисенко

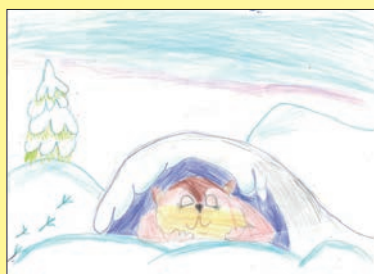
Луїза Куц

Ваня Логойда

Люда Козачкова

Ярослава Нижник

Софія Лисак

Росина Ринжук

Полліанна Колош

Надя Кот

Еріка Колош

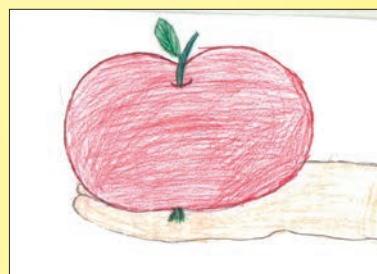
Віталіна Савченко

Аміна Яковенко

Валерія Чупіна

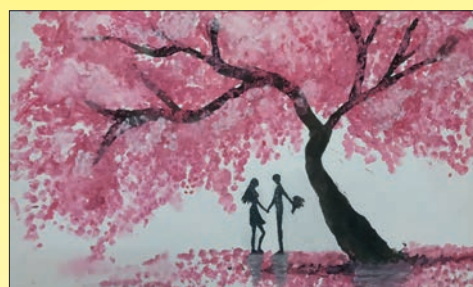

Віка Кот

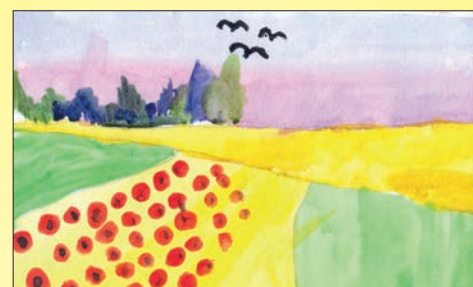
АНГЛІЙСЬКА АБЕТКА
ABC

Ця книга допоможе вашій дитині легко опанувати англійську абетку. У ній ви знайдете цікаві історії про кожну літеру англійського алфавіту, вправи з написання друкованих букв, слова з транскрипцією та правила вимови. Матеріал викладений у яскравій формі з детальною інструкцією, як працювати з посібником.

ЗАМОВЛЯЙТЕ В ІНТЕРНЕТ-КНИГАРНІ BOOKSON -
BOOKSON.COM.UA

Ксюша Заломська

Єва Козлова

Віктор Джердж

Анастасія Панченко

Артем Суханюк

Софія Шаповал

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, **ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ** на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.